Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2012. gada 7. jūnijā*

Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — Piemērojamie tiesību akti — Darba ņēmējs ar Nīderlandes pilsonību, kurš strādā uz bagarkuģiem, kas peld ārpus Eiropas Savienības teritorijas ar Nīderlandes karogu, Nīderlandē reģistrēta darba devēja uzdevumā — Dzīvesvieta citas dalībvalsts teritorijā — Dalība Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmā

Lieta C-106/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 11. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 3. martā, tiesvedībā

J. Bakker

pret

Minister van Financiën.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*], tiesneši K. Šīmans [*K. Schiemann*] (referents) un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretārs M. A. Godisārs [*M.-A. Gaudissart*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 1. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *J. Bakker* vārdā – *M. H. Menger* un *V. J. de Groot, belastingadviseurs*,

— Nīderlandes valdības vārdā – *C. Wissels* un *C. Schillemans*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *V. Kreuschitz* un *M. van Beek*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1999. gada 8. februāra Regulu (EK) Nr. 307/1999 (OV L 38, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1408/71"), II sadaļu.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *J. Bakker* un *Staatssecretaris van Financiën* (Valsts sekretārs finanšu lietās) par *J. Bakker* obligāto apdrošināšanu Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmā 2004. gadā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 1. panta a) punkta i) apakšpunktu "darbinieks" nozīmē jebkuru personu, "kas obligāti vai brīvprātīgi ir apdrošināta pret viena vai vairāku veidu gadījumiem, uz kuriem attiecas darbinieku vai pašnodarbināto personu sociālā nodrošinājuma programma vai valsts civildienesta ierēdņu īpašā sistēma".

4 Saskaņā ar šīs regulas 2. panta 1. punktu:

"Šī regula attiecas uz darbiniekiem vai pašnodarbinātām personām un uz studentiem, uz kuriem attiecas vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti un kuri ir kādas dalībvalsts pilsoņi [..]."

5 Minētās regulas 13. pantā, kas ietilpst tās II sadaļā ar nosaukumu "Piemērojamo tiesību aktu noteikšana", ir noteikts:

"1. Ievērojot 14.c un 14.f pantu, personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

2. Ievērojot 14. līdz 17. pantu:

[..]

c) darbinieks, kas strādā uz kuģa, kurš kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, ir pakļauts šīs dalībvalsts tiesību aktiem;

[..]."

Nīderlandes tiesības

6 Likuma par vispārējo vecuma pensiju sistēmu (*Algemene Ouderdomswet*, *Stb.* 1956, Nr. 281) 6. pantā noteikts:

"1. Saskaņā ar šiem noteikumiem apdrošinātās personas ir

a) rezidenti, kā arī

b) nerezidenti, kuri maksā algas nodokli par darba algu vai atalgojumu, kas saņemts par Nīderlandē veikto darbu,

kuri nav sasnieguši 65 gadu vecumu.

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

7 2004. gadā *J. Bakker*, kurš ir Nīderlandes pilsonis, dzīvoja Spānijā un strādāja algotu darbu uz bagarkuģiem, kas peldēja ar Nīderlandes karogu, sabiedrībai, kuras reģistrācijas vieta ir Roterdamā (Nīderlande). Viņš darbojās galvenokārt Ķīnas un Apvienoto Arābu emirātu teritoriālajos ūdeņos. Bagarkuģi bija reģistrēti Nīderlandes Kuģu reģistrā.

8 *J. Bakker* apstrīdēja summu, kuras samaksa no viņa tika prasīta par 2004. gadu kā ienākuma nodoklis un iemaksas Nīderlandes sociālās apdrošināšanas sistēmā. Pēc tam, kad pret šo aplikšanu ar nodokli vērsto *J. Bakker* prasību *Rechtbank te Breda* [Bredas tiesa] noraidīja, *J. Bakker* vērsās *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* [Hertogenboshas apelācijas tiesa], kura apstiprināja pirmās instances spriedumu.

9 *Gerechtshof te's-Hertogenbosch* uzskatīja, ka 2004. gadā *J. Bakker* varēja tikt uzskatīts par apdrošinātu Nīderlandes sociālās apdrošināšanas sistēmā, lai gan viņš savu darbību veica ārpus Eiropas Savienības teritorijas. Šī tiesa pamatoja savu uzskatu tostarp ar to, ka Regulā Nr. 1408/71, konkrētāk – tās II sadaļā, ir noteikts, ka *J. Bakker* ir piemērojamas Nīderlandes sociālā nodrošinājuma tiesību normas. Šī tiesa tostarp uzskatīja, ka *J. Bakker* strādāja uz kuģiem, kas peldēja ar Nīderlandes, proti, dalībvalsts, karogu minētās regulas 13. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Tas, ka bagarēšanās laikā šie kuģi uzturējās ūdeņos ārpus Eiropas Savienības, pēc *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* domām, nav noteicošais, jo šajā pēdējā tiesību normā nav noteikti ierobežojumi atkarībā no kuģa veida vai tā darbības vietas.

10 *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākā tiesa], kurā ir iesniegta kasācijas sūdzība, tomēr uzskata, ka pastāv pamatotas šaubas par Regulas Nr. 1408/71 II sadaļas piemērošanu šajā lietā.

11 Tā uzskata, ka *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* pamatoti atzina, ka, ņemot vērā vienīgi Nīderlandes tiesības, attiecīgā persona nebija obligāti pakļauta sociālajai apdrošināšanai par 2004. gadu, jo tā šajā gadā nedzīvoja Nīderlandē un tur nestrādāja algotu darbu. Tomēr iesniedzējtiesai ir šaubas par prezumpciju, uz kuru pamatojās *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* un saskaņā ar kuru attiecīgā persona 2004. gadā ietilpa Regulas Nr. 1408/71 piemērojamības personām jomā, kas ļauj tās situācijai piemērot minētās regulas II sadaļu.

12 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka Regulas Nr. 1408/71 1. panta a) punktā ietvertā darbinieka definīcija prasa, lai attiecīgā persona būtu obligāti vai brīvprātīgi apdrošināta pret viena vai vairāku veidu šajā tiesību normā paredzētajiem gadījumiem. Tādējādi tā jautā, vai ir iespējams, ka personai, kura ir tādā situācijā, kādā ir *J. Bakker* – kurš, ņemot vērā vienīgi valsts tiesību aktus, nav obligāti apdrošināts tādēļ, ka viņš nedzīvo Nīderlandē, – var tomēr būt darbinieka statuss Regulas Nr. 1408/71 izpratnē tāpēc, ka šīs regulas II sadaļā ietvertās tiesību normas par piemērojamo tiesību aktu noteikšanu kā piemērojamos norāda šīs dalībvalsts tiesību aktus.

13 *Hoge Raad der Nederlanden* uzskata, ka, lai nodrošinātu Regulas Nr. 1408/71 II sadaļas tiesību normu lietderīgo iedarbību, uz šo jautājumu jāatbild apstiprinoši.

14 Iesniedzējtiesai tomēr ir šaubas par to, vai tas, ka attiecīgā persona ir veikusi savu darbību ārpus EKL 229. pantā paredzētās teritorijas, nav šķērslis Regulas Nr. 1408/71 II sadaļas piemērošanai. Tā atsaucas uz Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru Savienības tiesību normas par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos ir piemērojamas arī ārpus Savienības teritorijas veiktai darbībai, ja darba attiecības saglabā pietiekami ciešu saistību ar šo teritoriju (1994. gada 29. jūnija spriedums lietā C-60/93 *Aldewereld*, *Recueil*, I-2991. lpp., 14. punkts). Iesniedzējtiesa uzskata, ka nozīmīgs ir arī 1989. gada 27. septembra spriedums

lietā 9/88 *Lopes da Veiga* (*Recueil*, 2989. lpp., 17. punkts), kurš arī attiecās uz jūrnieka situāciju un kurā Tiesa nosprieda, ka jāpārliecinās, vai attiecīgās personas darba attiecībām ir pietiekami cieša saistība ar Nīderlandes teritoriju.

15 Iesniedzējtiesa norāda, ka 2004. gadā *Landelijk Instituut sociale verzekeringen* (Valsts sociālās apdrošināšanas institūts) īstenotās politikas darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma jomā ietvaros Regulas Nr. 1408/71 II sadaļa tika padarīta piemērojama jūrniekiem, kuriem ir Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts pilsonība un kuri dzīvo kādā no šīm valstīm un strādā uz kuģa, kurš nekuģo ar dalībvalsts karogu, pamatojoties uz to vien, ka darba devējs ir reģistrēts Nīderlandē.

16 Šīs politikas sekas ir, ka rezultāts ir, ka darba ņēmēju apdrošināšanas iestādes uzskata tādus jūrniekus kā *J. Bakker* par obligāti apdrošinātiem, lai gan tie saskaņā ar Nīderlandes tiesisko regulējumu neietilpst šādā apdrošināto personu kategorijā. Iesniedzējtiesa norāda, ka šī pati politika tomēr nerada tiesisku pamatu darba ņēmēju apdrošināšanas iemaksu iekasēšanai.

17 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tas, ka praksē apdrošināšanas iestāde attiecīgo personu vismaz attiecībā uz sociālās apdrošināšanas daļu Nīderlandē uzskata par apdrošinātu un līdz ar to faktiski viņš saņem apdrošināšanas sociālo aizsardzību, ir apstāklis, kas pastiprina saistību ar Nīderlandi. Savukārt tad, ja dalību dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā nevarētu ņemt vērā, novērtējot saiknes ar Eiropas Savienības teritoriju pakāpi, iesniedzējtiesa vaicā, vai šī sistēma ir obligāts priekšnoteikums Regulas Nr. 1408/71 piemērošanai darbībām ārpus Savienības teritorijas. Tiesas judikatūra (skat. 1986. gada 23. oktobra spriedumu lietā 300/84 *van Roosmalen*, *Recueil*, 3097. lpp., kā arī iepriekš minētos spriedumus lietā *Lopes da Veiga* un lietā *Aldewereld*) šajā jautājumā nesniedz skaidrību.

18 *Hoge Raad der Nederlanden* tādējādi sastopas ar jautājumu par to, vai, ņemot vērā visus lietas apstākļus, pastāv pietiekama saistība ar Savienības teritoriju. Ja Regulas Nr. 1408/71 II sadaļa ir piemērojama tās izskatāmajā lietā, iesniedzējtiesa prezumē, ka attiecīgajai personai tad saskaņā ar šīs regulas 13. panta 2. punkta c) apakšpunktu ir piemērojami Nīderlandes tiesību akti.

19 Šajos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

> "1) Vai ir jāpiemēro Regulas [..] Nr. 1408/72 II sadaļas kompetences noteikumi, saskaņā ar kuriem ir piemērojams Nīderlandes tiesiskais regulējums, kā rezultātā varētu iekasēt Nīderlandes sociālās apdrošināšanas iemaksas tādā gadījumā kā aplūkojamais, kad Spānijā dzīvojošs darba ņēmējs, kas ir Nīderlandes pilsonis, kā jūrnieks strādā pie Nīderlandē reģistrēta darba devēja un veic savu darbu uz bagarkuģiem, kas ārpus [Savienības] teritorijas peld ar Nīderlandes karogu, lai gan, pamatojoties tikai uz Nīderlandes tiesisko regulējumu, viņš nepieder Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmai, jo viņš nedzīvo Nīderlandē?
>
> 2) Cik liela nozīme šajā ziņā ir tam, ka saistībā ar Nīderlandes darba ņēmēju apdrošināšanu tiek īstenota tāda politika, ka sociālās apdrošināšanas iestāde tādā gadījumā kā aplūkojamais jūrniekus uzskata par apdrošinātiem, atsaucoties uz Kopienu tiesībām?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

20 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, lai dalībvalsts normatīvs akts izslēgtu no dalības šīs dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā personu, kas atrodas tādā situācijā kā prasītājs pamatlietā, kurai ir šīs dalībvalsts pilsonība, bet kura tajā nedzīvo, un kura strādā uz bagarkuģa, kas peld ar šīs dalībvalsts karogu un savu darbību veic ārpus Savienības teritorijas.

21 Lai gan Nīderlandes valdība un Eiropas Komisija uzskata, ka uz šo jautājumu jāatbild apstiprinoši, *J. Bakker* ir pretējs viedoklis.

22 Šajā ziņā jāatgādina, ka Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir *expressis verbis* noteikts, ka persona, kas strādā uz kuģa, kurš kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, ir pakļauta šīs dalībvalsts tiesību aktiem.

23 Tādējādi, piemērojot šo tiesību normu, persona *J. Bakker* situācijā attiecībā uz profesionālo darbību, ko šī persona veic uz kuģa, kurš peld ar Nīderlandes karogu, principā ir pakļauta Nīderlandes tiesību aktiem.

24 Tomēr *J. Bakker* ir izvirzījis divus argumentus, apstrīdot Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta c) apakšpunkta piemērošanu viņa situācijai.

25 Pirmkārt, viņš savos rakstveida apsvērumos apgalvo, ka uz bagarkuģiem, uz kuriem viņš strādāja, neattiecās minētā 13. panta 2. punkta c) apakšpunktā ietvertais jēdziens "kuģis".

26 Šis arguments nevar tikt atbalstīts, jo šajā tiesību normā nav ietverts nekāds nosacījums attiecībā uz paredzēto "kuģa" veidu. Turklāt no iesniedzējtiesas sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka minētajiem bagarkuģiem bija kuģa reģistrācijas sertifikāts un tie bija reģistrēti Nīderlandes Kuģu reģistrā.

27 Otrkārt, tiesas sēdē *J. Bakker* izvirzīja argumentu, ka Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta c) apakšpunkts viņa situācijai nav piemērojams, ņemot vērā to, ka attiecīgie bagarkuģi savas darbības principā veica Ķīnas un Apvienoto Arābu emirātu teritoriālajos ūdeņos. Saskaņā ar Apvienoto Nāciju organizācijas 1982. gada 10. decembrī Montegobejā (Jamaika) parakstītās Jūras tiesību konvencijas, kas stājusies spēkā 1994. gada 16. novembrī, kuru Nīderlande ratificējusi 1996. gada 28. jūnijā un kura Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 1998. gada 23. marta Lēmumu 98/392/EK (OV L 179, 1. lpp.), 2. panta 1. punktu piekrastes valsts suverenitāte izplatās aiz sauszemes teritorijas un iekšējo ūdeņu robežas pieguļošajā jūras joslā, kuru sauc par teritoriālo jūru. Tādējādi *J. Bakker* uzskata, ka uz viņa profesionālo darbību, ko viņš veica uz attiecīgajiem bagarkuģiem, attiecas piekrastes valstu, nevis karoga valsts, proti, Nīderlandes, jurisdikcija.

28 Šajā ziņā jānorāda, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka tas vien, ka darba ņēmēja darbība tiek veikta ārpus Savienības teritorijas, nav pietiekami, lai noraidītu Savienības tiesību normu par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos piemērošanu, ja darba attiecībām ir pietiekami cieša saistība ar Savienības teritoriju. Tādā lietā kā pamatlieta šādu saistību veido tas apstāklis – kuru apstiprinājusi iesniedzējtiesa –, ka *J. Bakker* veic profesionālo darbību uz Nīderlandē reģistrēta kuģa un šajā dalībvalstī reģistrētam uzņēmumam (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Lopes da Veiga*, 17. punkts, un lietā *Aldewereld*, 14. punkts).

29 Turklāt ne piekrastes valsts suverenitātes ievērošana, ne Apvienoto Nāciju organizācijas Jūras tiesību konvencija neprasa liegt darba ņēmējam *J. Bakker* situācijā sociālo nodrošinājumu, ko atbilstoši Regulai Nr. 1408/71 paredz dalībvalsts, ar kuras karogu kuģis peld, tad, kad šis kuģis atrodas citas valsts, nevis šīs dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos.

30 Tādējādi otrais *J. Bakker* izvirzītais pamats nav atbalstāms.

31 Savukārt iesniedzējtiesa šaubās par to, vai ir piemērojams Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta c) apakšpunkts, jo *J. Bakker* neietilpst šīs regulas piemērojamības personām jomā tā iemesla dēļ, ka viņš nav pakļauts obligātajai sociālajai apdrošināšanai Nīderlandē tāpēc, ka viņš tur nedzīvo.

32 Šajā ziņā jāuzsver, ka Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta c) apakšpunkta vienīgais mērķis ir noteikt valsts tiesību aktus, kas piemērojami personām, kuras strādā algotu darbu uz kuģa, kas peld ar dalībvalsts karogu. Šīs tiesību normas mērķis nav noteikt, ar kādiem nosacījumiem ir tiesības vai pienākums apdrošināties atbilstoši sociālā nodrošinājuma sistēmai vai attiecībā uz kādu konkrētu šādas sistēmas jomu. Šos nosacījumus noteikt ir katras dalībvalsts tiesību aktu ziņā (skat. 2012. gada 17. janvāra spriedumu lietā C-347/10 *Salemink*, , 38. punkts).

33 Tomēr, lai arī noteikt nosacījumus dalībai savās sociālā nodrošinājuma sistēmās joprojām ir dalībvalstu kompetencē, tām, izmantojot šo kompetenci, ir jāievēro Savienības tiesības. It īpaši šo nosacījumu rezultātā no attiecīgo valsts tiesību aktu piemērošanas subjektu loka nevar izslēgt personas, attiecībā uz kurām saskaņā ar Regulu Nr. 1408/71 šie tiesību akti ir piemērojami (skat. 1990. gada 3. maija spriedumu lietā C-2/89 *Kits van Heijningen*, *Recueil*, I-1755. lpp., 20. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Salemink*, 39. un 40. punkts).

34 Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir skaidri noteikts, ka persona, kas strādā uz kuģa, kurš kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, ir pakļauta šīs dalībvalsts tiesību aktiem. Šī tiesību norma netiktu ievērota, ja dzīvesvietas nosacījums, kas attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos noteikts dalībai tajā paredzētajā apdrošināšanas sistēmā, varētu tikt izmantots pret personām, uz kurām attiecas 13. panta 2. punkta c) apakšpunkts (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Kits van Heijningen*, 21. punkts, un lietā *Salemink*, 41. punkts).

35 Tādējādi Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta c) apakšpunkta sekas ir, ka pret šajā tiesību normā minētajām personām nevar tikt izmantota piemērojamo valsts tiesību aktu klauzula, saskaņā ar kuru dalība šajos tiesību aktos paredzētajā sociālā nodrošinājuma sistēmā ir pakļauta nosacījumam par dzīvesvietu attiecīgajā dalībvalstī (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Kits van Heijningen*, 22. punkts).

36 No lēmuma par prejudiciālā jautājuma uzdošanu izriet, ka šī pieeja ir *de facto* pārņemta *Landelijk Instituut sociale verzekeringen* politikā, kas tādas personas kā *J. Bakker* uzskata par nodokļa maksātājiem.

37 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, lai dalībvalsts normatīvs akts izslēgtu no dalības šīs dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā personu, kas atrodas tādā situācijā kā prasītājs pamatlietā, kurai ir šīs dalībvalsts pilsonība, bet kura tajā nedzīvo, un kura strādā uz bagarkuģa, kas peld ar šīs pašas dalībvalsts karogu un savu darbību veic ārpus Savienības teritorijas.

Par otro jautājumu

38 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

39 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1999. gada 8. februāra Regulu (EK) Nr. 307/1999, 13. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, lai dalībvalsts normatīvs akts izslēgtu no dalības šīs dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā personu, kas atrodas tādā situācijā kā prasītājs pamatlietā, kurai ir šīs dalībvalsts pilsonība, bet kura tajā nedzīvo, un kura strādā uz bagarkuģa, kas peld ar šīs pašas dalībvalsts karogu un savu darbību veic ārpus Eiropas Savienības teritorijas.

[Paraksti]